மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிற போது * * *
என்ற கருத்தைச் சொன்னது அவ்வளவு உசிதமாகத் தெரிய வில்லை. ஆகவே நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அந்தக் கருத்துக்களை அகற்றிவிடவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன். இப்பொருள் குறித்து மேலும் விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்று கூறி இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(ஆ) கேரள மாநிலம், கஜானுப்பாறை மற்றும் ராஜாக்காடு பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்கு தல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திருவாளர்கள் எ. ரகுமான்கான், க. சுப்பு ஆகியோர் கீழ்க்கண்ட ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார்கள். "கேரள மாநிலம், கஜானுப்பாறை மற்றும் ராஜாக்காடு காவல் நிலையங்களுக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக் கப்பட்டு, அவர்களுடைய உயிருக்கும், உடமைக்கும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளதால் உருவாகியுள்ள கொந்தளிப்பு சூழ்நிலை குறித்து."

அதே பொருள் குறித்து, திரு. எம். எ. லத்தீப் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார்கள்:

"மதுரை மாவட்டம், கம்பம் வட்ட கூடலூரை அடுத்துள்ள கஜானுப்பாறை, சாந்தாப்பாறை, ராஜாக்காடு முதலிய கேரள மாநிலப் பகுதிகளில் தமிழர்களுக்கு கணிசமான காப்பித் தோட்டங்களும் ஏலக்காய்த் தோட்டங்களும் உள்ளன. இத் தோட்டங்களில் ஏராளமான தமிழர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு வாரங்களாக தோட்டச் சொந்தக்காரர்களும் தமிழக தொழிலாளர்களும் பலாத்காரமாக வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் கம்பம் பகுதியில் அசாதாரண மான சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இதன் விளைவுகளை விவாதிக்க மன்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென கோருகிறேன்."

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது. (முற்பகல் 9-15—9-20-ல் சில பகுதிகள்)

ஆகவே சுருக்கமாக நமது அண்டை மாநிலத்திற்கும், நம் மாநிலத்திற்கும் இடையூறு ஏற்படுத்தாதவாறு பேசுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

(முற்பகல் 9-20)

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்டை மாநிலத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினையில் எப்படிப் பேசவேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிட்டதற்கு நான் முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இது நம் இரு மாநிலங்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சினை என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். இந்தப் பிரச்சினையில் மலையாளிகள், தமிழர்கள் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு அணுக மாட்டேன் என்கிற உத்தரவாதத்தை நான் மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கேரள மாநில எல்லையோரத்தில், மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கம்பம், கோம்பை, தேவாரம் போன்ற பகுதிகளில் ஏலக்காய்த் தோட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த ஏலக்காய்த் தோட்டங்களில் அதன் உரிமையாளர்களாக மட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய பலரும் தொழிலாளர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி போன்ற பகுதிகளில் இருந்தும் கூட பல்வேறு மக்கள் காலம் காலமாக, தலைமுறை தலைமுறையாக அந்தப் பகுதியில் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நாட்களாக, பல்லாண்டுகாலமாக அங்கு ஏதேனும் பிரச்சினை உண்டா என்று கேட்டால், மிக மிகச் சாதாரண பிரச்சினைகள் அங்கு இருந்தது உண்டு. அந்தச் சாதாரண பிரச்சினைகளையும் கூட அவ்வப்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும், முதலாளிமார்களும் கலந்துபேசி தீர்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள சூழ்நிலை என்னவென்று கேட்டால் கோளாவில் இடுக்கி கோட்டாறு, சாத்தான்பாறை, ராஜங்கோடு, சதுரப்பாறை போன்ற பெரும்பான்மையான இடங்களில் உள்ள கோளத்தைச் சேர்ந்த தோழர்கள், அங்கு இருக்கக் கூடிய தமிழ்த் தோழர்களை, நீங்கள் உங்கள் பாண்டிய நாட்டுக்குப் போய்

1977 ஜூலை 14] [திரு. எ. ரகுமான்கான்]

விடுங்கள், தமிழகத்திற்கு போய்விடுங்கள் என்று பயமுறுத்தி வெளிப்படையாகக் கோஷங்கள் போடுகிறார்கள். இது ஒரு வகையான பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

இன்னொன்று, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் இதை ஒரு தொழில் பிரச்சினையாக வைத்துப் பேசுகிறார்கள். மொத்தத்தில் இந்த இரண்டுவிதமான கண்ணோட்டம் இருக்கிறது. சில்லரைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழர்கள் அங்கே இருக்கக்கூடாது. அவர்களை உங்கள் மாநிலத்திற்குப் போய் விடுங்கள் என்று கோஷிக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதை முதலாளி, தொழிலாளி பிரச்சினையாக அணுகுகிறார்கள்.

இப்போது என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்று கேட்டால் அங்கு இருக்கக்கூடிய ஏலக்காய்த் தோட்ட முதலாளிகளும், தொழிலாளர்களும் அங்கு நிரந்தரமாக இருக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு ஏராளமான ஆபத்து வர இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு ஆபத்தும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நமது அரசியல் சட்டம் இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் யார் வேண்டுமானாலும் தொழில் நடத்தலாம், சொத்துக்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற உரிமையைத் தந்திருக்கிறது. பண்டமண்டல் ரைட்ஸ் என்று அந்த உரிமை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் கேரளாவில் இன்று வாழக்கூடிய தமிழர்கள், சொத்துகள் வைத்திருக்கக்கூடிய தமிழர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நிலைமை என்னவென்று கேட்டால், அவர்கள் அனைவரும் வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. இதை அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் கார்டமம் பிளாண்டேஷன் அஸோசியேஷன் மூலமாகச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவை குறித்து எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

30—6—1977 அன்று ஓடிஞைப்பாறை போன்ற பகுதிகளில் உள்ள தமிழர்களை வெளியேற வேண்டுமென்று சொல்லி ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அங்கிருந்த தமிழர்களின்

வீடுகளுக்குத் தீ வைத்திருக்கிறார்கள். சொத்துக்களைக் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். இரவுக்குள் இரவாக வெளியேறிவிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் உங்களையே கொளுத்திவிடுவோம் என்று பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் சாத்தாம்பாறை, கஜானுப்பாறை, சதுரங்கப்பாறை போன்ற இடங்களில் பதட்டமான நிலை உள்ளது. மூணாறு பகுதியில் எனக்கே பர்சனல் எக்ஸ்பிரியன்ஸ் உண்டு. என்னுடைய உறவுக்காரருக்கு அந்தப் பகுதியில் சொந்த ஏலக்காய்த் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் மதுரை மாவட்டம் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் எனக்கும் சொந்தப் பிரச்சினை, அனுபவம் இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் இன்றைக்குக் கம்பம் பக்கத்தில் நிறைய தமிழர்கள் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் அங்கே இருப்பவற்றை விட்டு விட்டு ஓடி வரவேண்டுமென்ற அளவுக்கு அங்கே நிலை இருக்கிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் கம்பம் என்ற மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர் கேரளாவிலிருந்து 15 மைல் தொலைவில்தான் இருக்கிறது. கேரளாவிலிருந்து பலர் வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் அந்தப் பகுதியில் ஒரு பதட்ட நிலை இருக்கிறது. எந்த நேரத்திலும் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படலாம். அதனால் பிரச்சினை வேறு விதமாகப் போய் விடலாம். இதைச் சரிப்படுத்த தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை—தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் நலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு இப்போது வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தமிழ் மக்கள் படும் அவதியைப் போக்க, இதனை தமிழ்-மலையாளி பிரச்சினையாக்காமல் நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஈடுபடுவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

இந்தச் சம்பவம் 30—6—1977 அன்றைக்கு நடந்து இருக்கிறது. கஜானுபாறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ரிப்போர்ட் கூட செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சம்பவம் குறித்து விவாதிக்க, இது பப்ளிக் இம்பார்ட்டென்ஸ் அண்டு அர்ஜன்ட் மேட்டராக இருப்பதால் இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தப் பிரச்னை குறித்து விவாதிக்க சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அங்கே நடைபெற்று இருக்கின்ற பிரச்னைகளைப் பற்றி தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட கம்பத்திற்கு மேற்கே இருக்கும் குமுளி பகுதியில் இத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெற்று அன்று கூட ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டு ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை உருவாவதற்கு உதவிகரமாக இருந்தது.

ஆனால், இப்போது மீண்டும் போடி பகுதிக்கு மேற்கே கஜானுபாறை, சாந்தம்பாறை, ராஜாபாறை போன்ற இடங்களில் மிகவும் பயங்கரமான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. ஆயிரக் கணக்கான தமிழர்கள் அங்கிருந்து விரட்டப்படுகிறார்கள். இது ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்னையாக உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நன்றாக உணரவேண்டும்.

இந்தப் பிரச்னையில் நாம் நெளிவு சுளிவு இன்றி இரண்டு மாநிலங்களுக்கு இடையே இருக்கக்கூடிய பிரச்னையாக இதை எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஏதோ கேரள மாநிலத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் தமிழர்களுக்கு விரோதமாக இருப்பவர்கள் என்றோ, தமிழ் நாட்டிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் கேரள மாநிலத்தவருக்கு விரோதமாக இருப்பவர்கள் என்றோ அல்ல. இது தொழிலாளர் களிடையே ஏற்பட்டு இருக்கிற ஒரு பிரச்னை. அங்கே இருக்கும் தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் விரட்டப்படுவார்களானால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அதிகப்படும் என்ற நிலைமையில் இது நடைபெற்று இருக்கலாம். அதே போல் கேரளாவிலிருந்து வந்தவர்களை தமிழ் நாட்டிலே இருந்து விரட்டினால் இங்கே வேலை வாய்ப்பு தமிழர்களுக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று அந்த மாதிரி செய்யலாம். அந்த முறையில்தான் நாம் இதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். வேறு எந்த அடிப்படையிலும் அவர்கள் செய்வதாக நான் நினைக்கவில்லை.

ஆனால், இது எப்படியிருந்தபோதிலும் ஒரு பிரச்னையாக உருவாகியிருக்கிறது. கேரள அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் இந்தப் பிரச்னையில் தலையிட்டு அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர் தலைவர்களையும் சந்தித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பாக சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு அரசு கேரள அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளோடு தொடர்பு கொண்டு பேசுவது நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஏனெனில், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூடலூர் பகுதியில்—நீலகிரி கூடலூர் பகுதியில்—மலையாளிகளுக்கு விரோதமாக. மலையாளித் தொழிலாளர்களை விரட்டுகிறார்கள் என்று கேரள சட்டமன்றத்தில் ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் வந்தது. அதன் அடிப்படையில் கேரள மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பாக திரு. ஈ. அகமது என்ற உறுப்பினர் இங்கே தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தை சந்தித்துப் பேசி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டி இங்கே அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் இங்கே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அங்கே சுமுக சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதற்கு தமிழக அரசும் உதவி புரிந்தது.

அதே அடிப்படையில் இது ஒரு இன்டர்-ஸ்டேட் பிராப்பிளமாக இருக்கிறது. இங்கே ஏற்பட்டால் அங்கே ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. அங்கே ஏற்பட்டால் இங்கே ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. இதனால் தொழிலாளர்களின் நலன் பாதிக்கப் படுகிறது. தொழிலாளர்களுடைய உரிமை, உடமை பாதிக்கப் படுகிறது. மேலும் அவர்கள் மேற்கொண்டு விரட்டப்படுவது தடுக்கப்படவேண்டும். அதற்காக அரசாங்கம் உடனடியாக கேரள அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்குக் கூட கேரள அரசாங்கத்திலுள்ள அமைச்சரோடு தொடர்பு உண்டு. இங்கே இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலருக்கு அந்த அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு இருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குக் கவனமூட்டு கிறேன். இந்தப் பிரச்னை குறித்து விவாதிக்க ஏன் ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்பது தான் பேசப்படவேண்டும்.

1977 ஜூலை 14]

(முற்பகல் 9-30)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இதை அடிக்கடி சொல்கிறீர்கள். நானும் கூட விளக்கம் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறேன். சரி, இருக்கட்டும், பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்காக எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள்வீர்கள்? உறுப்பினர் மிகவும் சாமர்த்தியமாக, சுருக்கமாகச் சொல்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், இது ஒரு மரபு. இதற்காக அவையை ஒத்தி வைக்கப் போவதில்லை. (சிரிப்பு) என்ன பதில் வரும் என்பதும் தெரியும். இது எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பொறுப்போடு பேச வேண்டும். முடிவு எப்படி இருக்கும் என்பது உறுப்பினருக்கு எப்படித் தெரியும்? அப்படித் தெரியும் என்றால், உறுப்பினர் ஏன் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்ப வேண்டும்? (ஆரவாரம்)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆகவே தான், கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அரசாங்கம் பெரிய மனது வைத்து விவகாரத்தை விவாதித்தால் நன்றி உடையவனாக இருப்பேன். இதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அக்கறை எடுத்து நடவடிக்கைகள் எடுப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

இது இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையேயான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. வேறு உணர்வுகளுக்கு இடமில்லை. இது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை, பொருளாதாரப் பிரச்சினை. ஆகவே இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு கேரள அரசோடு முறையாகத் தொடர்பு கொண்டு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இதில் மன்ற உறுப்பினர்கள்—மற்றவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தால் கூட அவர்களோடு பேசுவதற்கு முதலமைச்சருக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. இதைத் தெரிந்து கொள்வது மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் உதவியாக, வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற அளவிலே, மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இந்தப் பிரச்சினையை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக கேரள அரசிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற செய்தியின் சாராம்சம்:

உடுமஞ்சோலை வட்டம், கஜானுப்பாறையில், வி. ஆர். எஸ்டேட் என்ற பெயரில் 22 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள ஒரு ஏலக்காய் எஸ்டேட் திரு. ரெங்கசாமி செட்டியார் என்பவருக்குச் சொந்தமானது. இதில் 18 தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இவர்களில் 9 பேர் சி.ஐ.டி.யு.-வைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒன்பது பேர் ஐ.என்.டி.யு.சி.-யைச் சேர்ந்தவர்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு போனஸ் தரப்படவில்லை.

சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்கள் போனஸ் கேட்டனர். நிர்வாகிகள் கொடுக்கவில்லை. எனவே, சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்கள் ஜூன் மாதத்திலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். ஆனால் ஐ.என்.டி.யூ.சி.-யைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தை ஆதரித்து வேலை செய்யத் தயாராயிருந்தனர்.

29—6—1977 அன்று தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஐ.என்.டி.யூ.சி. தொழிலாளர்கள், சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்களால் தடுக்கப்பட்டனர். இதனால் இரண்டு தரப்பினருக்குமிடையே கைகலப்பு ஏற்பட்டது. தோட்ட நிர்வாகியும் அவருடைய இரண்டு மகன்களும் காயமடைந்தனர். காவல் துறையினர் சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக வழக்குப் பதிவு செய்தனர். சில சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்களும் காயமடைந்ததால் நிர்வாகம் மற்றும் ஐ.என்.டி.யூ.சி. தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக மற்றொரு வழக்கையும் காவல் துறையினர் பதிவு செய்தனர்.

அடுத்த நாள், அதாவது 30—6—1977 அன்று கஜானுப்பாறையிலுள்ள சி.ஐ.டி.யூ. அலுவலகத்தை, ஐ.என்.டி.யூ.சி. தொழிலாளர்கள் தாக்கினர். அலுவலகம் பாதிக்கப்பட்டது. அலுவலக நிர்வாகிகளும் சொற்ப காயமடைந்தனர். காவல் துறையினர் இதன் தொடர்பாகவும், ஐ.என்.டி.யூ.சி. தொழிலாளர்கள் மீது ஒரு வழக்குப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

மறுபடியும், 1—7—1977 அன்று கஜானுப்பாறையின் அருகிலுள்ள பகுதிகளிலிருந்து சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்கள் கஜானுப்பாறைக்கு வந்து போராட்டம் நடத்தினர். நிர்வாகத்

1977 ஜூலை 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தினரின் ஒரு கிடங்கையும் தாக்கினர். காவல் துறையினர், சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்கள் மீது இதன் தொடர்பாக ஒரு வழக்கு தொடர்ந்தனர். காவல் துறை உயர் அதிகாரிகள் சம்பவம் நடந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டனர். தொழிலாளர் தலைவர்களையும், தோட்டச் சொந்தக்காரர்களையும் சந்தித்துப் பேசினர். அமைதிக்குக் குந்தகம் வராமலிருக்கும் வழிமுறைகளை வகுத்தனர்.

3—7—1977 அன்று சமரசப் பேச்சு நடந்தது. சிக்கல் சுமுகமான முறையில் தீர்க்கப்பட்டது. நிர்வாகம் இரண்டு தவணைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு, கடந்த இரண்டு ஆண்டு களுக்கான போனசாக, ரூ. 420 தர ஒப்புக்கொண்டது. 4—7—1977 அன்று எஸ்டேட்டில் மறுபடியும் வேலைகள் தொடங்கிவிட்டன. சிக்கலேதுமில்லை.

இது சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்களுக்கும், ஐ.என்.டி.யூ.சி. தொழிலாளர்களுக்குமிடையே நடந்த சண்டையேயன்றி தமிழர்கள்—மலையாளிகள் போராட்டமில்லை.

மதுரை கலெக்டர், இந்த நிகழ்ச்சிகளில் தாக்கப்பட்ட, தேனிக்கருகேயுள்ள பழனிச்செட்டிப்பட்டியைச் சேர்ந்த இருவரை விசாரித்தும், வீரபாண்டி கிராம அதிகாரியை விசாரித்தும் ஒரு அறிக்கை அனுப்பியுள்ளார். பிரச்சினை போனஸ் தருவதில்தான் ஏற்பட்டது என்றும், இது தொழிலாளர் பிரச்சினைதான் என்றும் மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் அறிக்கை அனுப்பியுள்ளார்.

பழனிச்செட்டிப்பட்டியைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்து கஜானுப் பாறையில் போலீஸ் காவல் உள்ளது என்றும், நிலைமை சாதாரண நிலைக்குத் திரும்பிவிட்டது என்றும், பழனிச்செட்டிப்பட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீண்டும் கஜானுப்பாறைப் பகுதிகளுக்குத் திரும்பு கின்றனர் என்றும் அறியப்படுகிறது.

இது இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சினை யாதலாலும், இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் இடையே உள்ள சுமுகமான உறவை எண்ணி இந்தப் பிரச்சினையை எச்சரிக்கை யுடன் அணுகவேண்டியுள்ளது என்பதைக் கருதியும், இந்தப் பிரச்சினையை மேற்கொண்டு சட்டமன்றத்தில் விவாதிப்பது உசிதமில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

கேரள அரசைக் கலந்துகொண்டு உரிய நடவடிக்கை, உரிய நேரத்தில் அரசு எடுக்கும் என்ற உத்தரவாதத்துடன் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை நீங்கள் வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக அவையை ஒத்திவைத்து சபையினுடைய நிகழ்ச்சிகளை தள்ளி வைக்கவேண்டாம் என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேரவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்ற காரணத்தால் இத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(இ) சென்னை புதுவண்ணாரப்பேட்டையில் ஒருவர் போலீஸ் காவலில் இருந்தபோது இறந்தது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, இப்போது கொண்டு வருகிற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதலில் நான் அனுமதி கொடுக்க மறுத்துவிட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க மறுபடியும் இதை எடுத்துக் கொள்கிறேன். சென்னையில் புதுவண்ணாரப் பேட்டையில் இருபான் என்பவர் போலீஸ் காவலில் இருக்கும் போது இறந்து விட்டதால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைபற்றி விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சி. கோவிந்தராசன், திரு. க. சுப்பு, திரு. என். சுந்தரராஜ், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. எம். அம்பிகாபதி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசரமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்தது என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிறையப் பேர்கள் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதால் சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களும், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களும் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள்மட்டும் பேசினால் போதும் என்று கூறி இப்போது திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.